

Sygn. akt I CSK 59/15

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa E. K.
przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście Dębickiemu
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 18 września 2014 r., sygn. akt I ACa 385/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej i zasądza od powoda
na rzecz Skarbu Państwa Prokuratorii Generalnej Skarbu
Państwa kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód E.K. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 18 września 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne. Wskazane w skardze kasacyjnej zagadnienie prawne dotyczące pojęcia naprawienia szkody w rozumieniu art. 363 § 1 i 2 k.c. nie wiąże się z rozpoznawaną sprawą, zważywszy, że powód nie zgłosił skutecznie żądania zwrotu wywłaszczonej nieruchomości. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego - zastępowanego przez Prokuratorię Generalną Skarbu Państwa zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł

o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1
w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.